

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ "Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ"

Έτος 6ο - Αριθμός Φύλλου 21 - Οκτώβριος - Δεκέμβριος 1998 ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5 Αθήνα 11527

ΤΟ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ: Μέρα χαράς, ευκαιρία περισυλλογής και αυτοκριτικής, γύρισμα σελίδας στα δρώμενα πάνω στη γη: Διεθνή, εθνικά, προσωπικά, σημαντικά, ασημαντα, ευχάριστα και δυσάρεστα.

Εμείς θα επικεντρώσουμε φέτος το μήνυμά μας στα ασημαντα για τους άλλους, σημαντικά όμως για μας τους Αγχιαλίτες. Με οδηγό το παρελθόν θα κάνουμε λίγες σκέψεις για το μέλλον.

Χαρά πρέπει να αισθάνεται κάθε άνθρωπος για το νέο χρόνο. Να είναι αισιόδοξος και να χρησιμοποιεί την πείρα των προηγούμενων ετών και να ξεκινά με δύναμη και σιγουριά για την κατάκτηση των στόχων που έχει βάλει στη ζωή του.

Η ζωή όμως είναι πρόσκαιρη, είναι σύντομη και δεν επιτρέπει παλινωδίες και πισογυρίσματα. Πρέπει να έχουμε ξεκάθαρους σκοπούς, να μετρούμε τις δυνάμεις μας, να διδασκόμαστε από τα σφάλματά μας και συνδυάζοντας πείρα, δύναμη, εξυπνάδα να κατακτάμε ένα, ένα τα κάστρα της επιτυχίας στον επαγγελματικό, οικογενειακό και πνευματικό τομέα. Ας τολμίσουμε. Η τύχη βοηθάει τον τολμηρούς! Όχι όμως με μέσα άνομα, απαράδεκτα, ανήθικα. Πάντα, θα βάζουμε μπροστά την τιμιότητα, την ηθική, το δίκαιο, το Θεό.

Μέσα όμως σε όλες αυτές τις μέριμνες για επιτυχία και καταξίωση να μην ξεχνούμε και τη χαρά, το γέλιο, τη διασκέδαση.

Αυτά αποτελούν το γνήσιο ταπεραμέντο του Αγχιαλίτη, που σαν καταλύτης τον δυνάμωσαν και άντεξε το φοβερό θανατικό του βάλτου, στα πρώτα χρόνια της εγκατάστασης στη Νέα Αγχιάλο και αργότερα στο ολοκαύτωμα της Κωμόπολής του από τους Ιταλούς στην κατοχή.

Θυμάμαι με νοσταλγία, στα χρόνια της κατοχής, τα γλέντια, τις βεγγέρες, τους χορούς και τα ξεφαντώματα στις αποκριές, την Καθαρή Δευτέρα, στις γιορτές των Χριστουγέννων, της Πρωτοχρονιάς και στο πανηγύρι του Αγίου Αθανασίου στις 2 Μαΐου στον κάμπο, παρά την ανέχεια και τις δυσκολίες της εποχής εκείνης. Όταν ο άνθρωπος νιώθει από μέσα του την παρακίνηση για διασκέδαση, μπορεί να το κάνει με μια ελιά, ένα κατοσταράκι και μια μπουκιά ψωμί. Έτσι έκαναν τουλάχιστον οι πατεράδες μας! Ας τους μιμηθούμε.

Ας αναφέρουμε όμως και μερικές συγκεκριμένες ενέργειες, που ως καλοί Αγχιαλίτες δεν πρέπει να μας διαφύγουν, να βάλουμε προτεραιότητες και να αρχίσουμε να τις πραγματοποιούμε:

Τα μέλη του Συλλόγου μας, αν θέλουμε να μη χαθούμε στο χάος της Αθήνας και να διατηρήσουμε την ταυτότητα της καταγωγής μας, πρέπει να συσπειρωθούμε γύρω από το Σύλλογο των Αγχιαλιτών, να έχουμε συνεχή, ζωντανή παρουσία και συνέπεια στις οικονομικές μας υποχρεώσεις, ώστε το Δ.Σ. του Συλλόγου να μπορεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του. Ο Σύλλογος έχει υπερτριακονταετή ζωή και δεν μπόρεσε να αποκτήσει ακόμη δική του στέγη. Παρά τη μεγάλη επιθυμία παλιότερων και σημερινών μελών. Τα οικονομικά του Συλλόγου είναι αδύναμα για κάτι τέτοιο, αν δεν συνεισφέρουν τα μέλη που μπορούν, παρ'ότι υπάρχει κάποιο μικρό κεφάλαιο για το σκοπό αυτό που συγκέντρωσαν ιδρυτικά μέλη.

Το πανέμορφο δασάκι της δεξαμενής, που κάηκε πριν από μερικά χρόνια, μένει ακόμα αφύτευτο, σκελετωμένο. Έγινε κάποια προσπάθεια πέτσι και φυτεύθηκαν μερικά δενδρύλλια από το Δήμο. Όμως κανένα μα κανένα δεν έμεινε. Όλα εξαφανίστηκαν σαν κάποιος να τα ξερίζωσε. Εφέτος θα πρέπει να επαναληφθεί η προσπάθεια πιο συστηματικά, όχι μόνο από το Δήμο αλλά κι από άλλους φορείς όπως: τον Πολιτιστικό και Αθλητικό Οργανισμό, τον Ποδοσφαιρικό Σύλλογο Πύρασο, τον Αθλητικό Όμιλο μπάσκετ Προφήτη Ηλία, το Σύλλογο Γυμναστών, τα σχολεία: Λύκειο, Γυμνάσιο, Δημοτικά, το Συνεταιρισμό η Δήμητρα και κάθε Αγχιαλίτη που αγαπά αυτή την Κωμόπολη. Ακόμη, αν θέλουμε να γίνει πιο σωστή δουλειά, η δέντροφύτευση να επεκταθεί και στον Κοκκινόβραχο.

Το Μουσείο, για να στεγαστούν τα πλούσια αρχαιολογικά ευρήματα, είναι ένα μεγαλόπνοο έργο, που δεν είναι εύκολο να πραγματοποιηθεί και μάλιστα άμεσα, με τον ανταγωνισμό που παρατηρείται τελευταία και κάθε τόπος ζητεί δικό του μουσείο. Γι' αυτό πρέπει να κινητοποιηθούν όλοι οι φορείς, όχι μόνο ο Δήμος, και με συνεχείς και δυναμικές προσπάθειες

συνέχεια στη σελ. 6

ΟΤΑΝ ΟΙ ΝΕΟΙ ΘΕΛΟΥΝ - ΜΠΟΡΟΥΝ

Στα πλαίσια της Περιβαλλοντολογικής εκπαίδευσης του Λυκείου Νέας Αγχιάλου κατά το παρελθόν σχ. έτους 1997-98 η πρώτη τάξη αποτύπωσε την εργασία της σε μία μελέτη που την εξέδωσε σε καλλιτεχνικό τετράδιο με κείμενα και έγχρωμες φωτογραφίες από τη Νέα Αγχιάλο.

Υπεύθυνες καθηγήτριες ήταν οι κυρίες Αγγελική Μαγκλάρα και Ελένη Ταμιά, που με την εμπνευσμένη καθοδήγησή τους οδήγησαν τους μαθητές στην αυτενεργό συμμετοχή και έτσι όχι μόνο έκαναν κτήμα τους κάθε γνώση που έχει σχέση με τη Νέα Αγχιάλο και υπάρχει κίνδυνος να ξεχαστεί με το πέρασμα του χρόνου, αλλά κάνουν κοινωνούς κι εμάς όλων αυτών, με το αξιόλογο πόνημά τους που το τιτλοφορούν «ΟΙΚΗ-ΣΤΙΚΗ ΕΞΕΛΞΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ - 1907-1998».

Όπως γράφουν στην αρχή: σκοπός τους ήταν «η ευαισθητοποίηση όλων μας σε σχέση με το χώρο που βιώνουμε καθημερινά, το χρόνο που διαμορφώνει το χώρο και τους ανθρώπους, υποκείμενα και κινητήρια δύναμη της ιστορίας».

Ο τρόπος με τον οποίο εξετάζουν τον οικισμό, όπως αναφέρουν οι ίδιοι, παίρνει την εξής διάταξη:

Α. Το τοπίο του Παναγής Τοπάλι- Τα έλη.

Β. Τα αρχαιολογικά ευρήματα.

Γ. Οι σεισμοί (1954-1955-1957-1981)

Ε. Η αμπελοκαλλιέργεια.

Μέσα στις 18 σελίδες του με τις 13 φωτογραφίες και τα κατατοπιστικά κείμενα παρουσιάζεται η Νέα Αγχιάλος από την ίδρυσή της μέχρι τις μέρες μας με τρόπο σύντομο και κατατοπιστικό.

Όσοι Αγχιαλίτες δεν διαθέτουν πολύ χρόνο στην ανάγνωση βιβλίων, θα το βρουν πολύ χρήσιμο.

Η ομάδα μαθητών που εργάστηκε για την παρουσίαση του πονήματος αυτού αποτελείται από τους: Αποκρεμώτη Πόπη, Γαϊτανίδου Αγγελική, Γκέκα Έφη, Γκινιδη Μαρία, Θεοδωρακοπούλου Εύα, Καπερώνη Χριστίνα, Κωστοπούλου Παναγιώτα, Καρκαλιά Χριστίνα, Μαλισιώτης Γεώργιος, Μπαξεβανάκης Γιάννης, Παπαδοπούλου Ευγενία, Πάτας Κων/νος, Ράπτη Αφροδίτη, Σιδέρη Έλενα, Τσακόγια Δόμνα και Τσαμτσάκη Μαρία.

5 ΧΡΟΝΩΝ "Η ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ"

Μια αξιόλογη πρωτοβουλία του Συλλόγου μας, η έκδοση της εφημερίδας μας "ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ" είχε σπουδαία επιτυχία!

Η τριμηνιαία εφημερίδα μας συμπλήρωσε πέντε (5) χρόνια ζωής, θαυμαστό επίτευγμα, γιατί συνήθως τέτοιου είδους δημοσιογραφικές προσπάθειες τελειώνουν πολύ σύντομα και τα σχετικά φύλλα βραχύβια.

Κι' όχι μόνο κατάφερε η εφημερίδα μας να ζήσει, αλλά και να γίνει καλοδεχούμενη από όλους τους Αγχιαλίτες, γιατί αποτελεί πρότυπο εφημερίδας Συλλόγου. Τα άρθρα της πάντοτε ενδιαφέροντα, μετριοπαθή και ακοιμάριστα. Όλες οι μικρές ειδήσεις από τη Νέα Αγχιάλο, που διψούν να τις πληροφορηθούν οι Αγχιαλίτες της διασποράς. Αφηγήματα από τα παλιά χρόνια κι αναφορές στα έθιμά μας και στη παράδοσή μας.

Όλη αυτή η δημοσιογραφική προσπάθεια πέτυχε χάρη στην αφοσίωση στο σκοπό, στη καλή πένα και αφειδώλευτη δραστηριότητα του κ. Θανάση Κιλμπασάνη, Προέδρου τώρα του Συλλόγου, ο οποίος μόνος γράφει τα κύρια άρθρα, αλλά και συγκεντρώνει και συμπληρώνει όλη την ύλη της εφημερίδας.

Λοιπόν είναι άξιος όχι μόνον συγχαρητηρίων, αλλά και ιδιαίτερης αναγνώρισης γι' αυτή την προσφορά του, με την εφημερίδα στο Σύλλογο και τη Νέα Αγχιάλο.

Εσείς, που διαβάσετε τώρα τη "ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ" καθισμένοι άνετα, σκεφθείτε πόσα τρεχάματα, κόπος, γράψιμο χρειάζονται, για να τυπωθεί το φύλλο αυτό.

Είναι λοιπόν μεγάλη και αξιόλογη η προσφορά αυτή του Συλλόγου μας!

Δεκέμβριος 1998
Τ.Π.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
"Η ΑΓΧΙΑΛΟΣ"
ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5 - 11527 ΑΘΗΝΑ

Αθήνα, 28 Δεκεμβρίου 1998

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΙΟΡΤΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ - ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Το Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου, με τις ευχές για ειρηνικό, χαρούμενο και δημιουργικό τον καινούργιο χρόνο 1999, σας προσκαλεί να γιορτάσουμε κι εφέτος αδελφικά και χαρούμενα το κόψιμο της βασιλόπιτας την Κυριακή 24 Γενάρη από 12 μεσημέρι μέχρι 5.30 μ.μ. στην κοσμική ταβέρνα ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ-ΝΟΥ στην Πλάκα, οδός Κέκροπος 10 πάροδος της Αδριανού προς την Πλατεία Συντάγματος. Απέναντι από την ταβέρνα υπάρχει δημόσιο πάρκινγκ για τα αυτοκίνητα.

Το σερβίρισμα θα γίνει γύρω στη 1.
ΜΕΝΟΥ! ΟΡΝΤΕΒΡ: Τυροπιτάκι, ντολμαδάκι, μουσακάς, κεφτεδάκι.

ΚΥΡΙΩΣ ΠΙΑΤΟ: Νουά μοσχάρακι με 4 γαρνιτούρες: Πατάτες, ρύζι, αρακάς, καρότα.

ΣΑΛΑΤΑ: εποχής και ΕΠΙΔΟΡΠΙΟ: φρούτο εποχής ή παγωτό.

ΤΙΜΗ κατ' άτομο 4.000 δρχ. εκτός των ποτών.
Στη συνέχεια θα σερβιρισθεί η βασιλόπιτα με ΠΑΡΑ και τα γνωστά μας ΠΟΜΙΣΙΑ. Θα ακολουθήσει το σχετικό αγχιαλίτικο γλέντι με 2 κιθάρες, ακορντεόν, τραγούδια παλιά και νέα και χορό.

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ: Η πρόσκληση αυτή ισχύει και για Γεν. Συνέλευση του Συλλόγου, που θα γίνει στη διάρκεια της γιορτής, για ενημέρωση των μελών στον ισολογισμό και τα πεπραγμένα της χρονιάς.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ στους: Θανάση Κιλμπασάνη τηλ. 7709084, Στέλιο Αργυρόπουλο τηλ. 8814264 και Ευαγγελία Αργυροπούλου τηλ. 7513585. Ελάτε να γιορτάσουμε όλοι μαζί Παραδοσιακά με τις οικογένειες σας ξεσηκώνοντας όσο το δυνατό περισσότερους συμπατριώτες και φίλους σας.

Οι δηλώσεις συμμετοχής σας το αργότερο μέχρι 20.1.99.

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
Το Διοικητικό Συμβούλιο

ΚΙΝΗΣΗ ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟΥ

Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Γάμοι

1) Σαρμάνης Γεώργιος
Καββαδία Σταυρούλα
(5.9.1998)

2) Φανάρας Σεραφείμ
Φιφλή Ελένη (23.10.1998)

Γεννήσεις

1) Μηδιάτης αγόρι του Ευαγ.
2) Σταντσούρη κορίτσι του Α.
3) Θεοχαράκη κορίτσι του
Εμμανουήλ

Βαπτίσεις

1) Ρίζου Μαρία - Ευφραιμία
του Αποστόλου
2) Ρίζου Γεωργία - Ευφραιμία
του Αποστόλου

3) Κουζίδη Μαρία του Εμ.
4) Γκίνης Περικλής του Ράλλη
5) Θεοδωρίδης Επαμεινών-
δας - Χαράλαμπος του Χρ.
6) Ιωαννίδη Γεωργία του Απ.

Θάνατοι

1) Γαβριήλ Αναστασία του
Πασχάλη (ετών 73)

2) Σαρρής Ελευθέριος του
Ιωάννη (ετών 55)

3) Ματάκια Ευαγγελία του
Παναγή (ετών 93)

4) Μεσημβρινός Κων/νος του
Νικολάου (ετών 62)

5) Ζέκος Αριστοφάνης του Α-
ριστοφάνη (ετών 77)

6) Σταθοπούλου Κρυσταλλία
του Θεοδώρου (ετών 62)

7) Νίτης Βασίλειος του
Κων/νου (ετών 65)

8) Μπουφίδου Τομαζίνα του
Βασιλείου (ετών 73)

9) Παπουτσή - Αργυροπού-
λου Βαλασία (ετών 79)

Ο Ληξιαρχος

Ιωάννης Χρ. Δρακόπουλος

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
για την εφημερίδα

Κιλμπασάνης Ιωάν.	1.000
Χρυσούλιας Μιχ.	2.000
Κιλμπασάνης Βασ.	1.000
Διαμαντένιας Δημ.	1.000
Κυτλής Γεώργ.	1.000
Κολοκοτρώνη Βαλ.	1.000
Ντορν Κική	3.000
Καταραχιά Ελευθ.	1.000
Φλαμουρίδη Μάκη	1.000
Καραντενίζης Μαν.	1.000
Σωτηρόπουλος Βάιος	1.000
Καραπίττα Σοφ.	5.000
Δελημπορίδης Κων.	1.000
Μπούτλας Πέτρος	2.000
Τσάμης Ευθύμιος	5.000
Παυλής Εμμανουήλ	2.000
Δεληκώστας Νικόλ.	1.000
Ζώτης Κυριάκος	2.000
Χαλκιοπούλου Τασούλα	2.000
Καρουκανίδης Αλέκος	5.000
Γραμματίκας Ευάγγ.	5.000
Αλεκτορίδης Γεώργ.	5.000
Φιλίππου Αλεξ.	1.500
Αργυρόπουλος Ευάγ.	5.000
Εγκολφινού Φωτ.	2.000
Καρατάσιος Λάμ.	2.000
Δημητριάδης Θεόδ.	1.000

ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ
ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ

*
Ιδιοκτήτης ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΑΓΧΙΑΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5
11527 ΑΘΗΝΑ

*
ΕΚΔΟΤΗΣ - Δ/ΝΤΗΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΛΜΠΑΣΑΝΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ 5
115 27 ΑΘΗΝΑ

*
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΣΠ. ΓΟΡΓΟΠΙΑΝΝΗΣ -
Κ. ΦΕΡΕΤΟΣ Ο.Ε.
ΔΕΡΒΕΝΙΩΝ 30
106 81 ΑΘΗΝΑ

*
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ
ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΛΜΠΑΣΑΝΗΣ

*
Συντακτική Επιτροπή
ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΙΛΜΠΑΣΑΝΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΑΡΒΑΡΑ ΚΟΥΤΣΙΜΠΟΥ

*
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
Τιμή φύλλου δραχ. 250
Ετήσια συνδρομή 1.000
Συλλόγων και ΝΠΔΔ 2.000
Εξωτερικού δολλάρια 15

*
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
Θανάσης Κιλμπασάνης
Τραπεζούντος 5
11527 ΑΘΗΝΑ

*
Τηλέφωνα
7709084 - 7513585

Μη λυπάσε γι' αυτά που δεν
έχεις, αγάπησε αυτά που
έχεις.

Μην αφήνεις τις μικρές
χαρές περιμένοντας τις
μεγάλες.

ΜΝΗΜΕΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Από τον ΚΩΝ/ΝΟ ΒΡΑΧΝΙΑ

Μετά την πυρκαγιά του
1943 πού κάηκε και τό
σχολείο μας, εμείς τά παιδιά
μείναμε, στήν κυριολεξία,
στούς πέντε δρόμους. Γυρζάμε
ξυπόλητοι εδώ κι εκεί και μέ
τά λαστιχα στο χέρι (ζήλες)
σκοτώναμε πουλιά, πού τότε
υπήρχαν σέ αφθονία.

Επειδή κάηκε έντελώς τό
σπίτι μας και διαμείναμε στό
υπαίθρο, ο πατέρας μου
θεώρησε καλό νά μέ στείλη
σέ κάποιους θείους μου στήν
Αμαλιάπολη (Μιτζέλα).
Έκεί γιά νά περνάω τήν ώρα
μου πήγαινα κάθε πρωί και
φάρενα. Χωρίς νά διαδέτω τά
κατάλληλα σύνεργα τής
φαρικής, όμως κάθε μέρα
έβγαζα τά φάρια τής
τηγανιάς. Τότε οί θάλασσες
ήταν καθαρές, άφάρευτες,
παρθένες. Έριχνες τήν
πετονια σου και
κατακλύζονταν τά άγκίστρια
άπό φάρια κάθε ποικιλίας.
Σήμερα αυτός ο θαλάσσιος
πλούτος έχει χαθή και όπως
πάμε σέ λίγο θά χαθούν και
οί θάλασσες!

Αυτή μου όμως ή
άπασχόληση μου
δημιουργούσε ένα πρόβλημα:
Στα βράχια πού φάρενα
κολλούσα φείρες! Γι' αυτό
κάθε μεσημέρι πού επέστρεφα
στό σπίτι ή θεία μου έβραζε

τά ρούχα μου και οί φείρες
βρασμένες έβγαιναν στόν άφρό.
Ήταν ένα παρασκεύασμα,
τρόπον τινά... φειρόσουπας!

Τό άπόγευμα έπαιρνα τίς
κατοίκες και πήγαινα στό
βουνό και τίς βοσκούσα μαζί
με άλλα παιδιά τής Μιτζέλας.
Αλλά και κεί κολλούσαμε
φείρες. Γιά ν' άποφεύγω τό
μαρτύριο τής... φειροπροβολής
άνέβαινα επάνω στίς έλιές,
μέχρι νά βοσκήσουν τά
κατοίκια, αλλά και πάλι στο
σπίτι γύριζα φειρόπληκτος!
Έκείνα τά χρόνια η φθειράσις
έγραφε τήν πό ένδοξη ιστορία
τής. Μάλιστα είχαν εβάλει
και σχετικά ποιήματα, πού
μερικά τραγουδούσαν κιόλας.

Θυμάμαι κάποια τετράστιχα:
Τώρα βγήκε νέα μόδα,
τά μαλλιά κορικοκό
κι άπό κάτω οί φειρούλες
παίζουν τό κυνηγητό!

--
Οί φείρες βγήκαν στόν
γιακά
νά κάνουνε άσκήσεις,
ρούνανα, ρούνανα
μεταβολές και κλίσεις!...

Ο δέος μου σκέφτηκε ότι
αυτός ο πλάνητας βίος έπρεπε
νά σταματήσει και ότι θά ήταν
καλύτερο νά παρακολουθώ τά
μαθήματα στό σχολείο τής
Αμαλιάπόλεως. Μάλιστα
έκείνη τήν εποχή δάσκαλος

του σχολείου ήταν ο
συντοπίτης μας κ. Στ.
Κόκκινος. Πήγε και τόν
συνάντησε και του έπε τήν
σκέψη του. Ο κ. Κόκκινος
συμφώνησε νά μέ δεχτή ως
άκροατή στό σχολείο. Μ'
εφωδίασαν λοιπόν μ' ένα
τετράδιο κι ένα μολύδι και
πήγα δειλά - δειλά. Τα παιδιά
τής Μιτζέλας μέ
υποδέχτηκαν με πνεύμα
περιεργείας. Έν πάση
περιπτώσει χτύπησε το
κουδούνι, μπήκαμε στην τάξη
και τήν πρώτη ώρα κάναμε
Ανάγνωση. Εγώ ήξερα κάπως
να διαβάζω και ή ώρα κουτσά-
στραβά πέρασε.

Μετά τό διάλειμμα τό
πρόγραμμα προέβλεπε
Γραμματική. Έγώ άπό
Γραμματική δέν είχα ιδέα,
γιατί ήμουν... έξωσκολικός!
Έκείνη τήν ήμέρα κλίνανε τά
έπίθετα σε υς-εος, π.χ. βαδύς-
βαδέος. Αφού κάποιοι κλίνανε
μερικά τέτοια επίθετα άνέθεσε
και σέ μένα ο προσωρινός μου
δάσκαλος νά κλίνω τό επίθετο
βαρύς. Είπα: Όνομαστ. ο
βαρύς, Γενική του... άσήκωτου.
Επειδή λοιπόν δέν ήξερα
νά το κλίνω τά άλλα παιδιά
με πήραν στό... φίλο! Έκανα
υπομονή και μόλις χτύπησε τό
συνέχεια στη σελ. 3

ΚΕΡΔΙΣΜΕΝΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ!

Κατά τήν γνώμη μου, η συ-
ντριπτική πλειοψηφία του Ελ-
ληνικού πλυθησμού, κατάγε-
ται άπο τήν Μ. Ασία-Κων/πο-
λη-Αν. Ρωμυλία-Πόντο και άλ-
λες προγονικές εστίες του
Ελληνισμού. Έχω και εγώ τήν
τύχη νά κατάγομαι άπο έναν
τέτοιο ευλογημένο τόπο και
άκουσα όχι και λίγες φορές
άπο τίς αφηγήσεις τής για-
γιάς μου, και άπο άλλους
πρόσφυγες, για τούς διωγ-
μούς που υπέστησαν άπο
τούς Βούλγαρους-Τούρκους,
και αναγκάστηκαν νά εγκατα-
λείψουν τήν πατρώα γή.

Στην πατρίδα μας δυστυ-
χώς υπάρχει μία Ελίτ πολιτι-
κο-διανοομένων που κυριο-
λεκτικά βγάξει σπυριά όταν
ακούει για εκδηλώσεις μνή-
μης των χαμένων πατρίδων.
Καλούμαστε δηλ. στο όνομα
του ρεαλισμού νά βάλουμε
ταφόπλακα στην ιστορία μας
λές και εμείς προκύψαμε άπο
παρθενογένεση, και η δικαιο-
λογία πάντα η ίδια: Να μίν
προκαλέσουμε τούς γείτονες

μας και «φίλους».

Ειλικρινά αυτή τή λογική
απαλλοτρίωσης τής Εθνικής
μας μνήμης που καλλιεργούν
ορισμένοι δέν τήν κατανοώ.
Ειδικώς όταν αυτοί οί ίδιοι,
και σωστά συγκινούνται για
το δράμα των προσφύγων
τής ΒΟΣΝΙΑΣ κ.λ.π. Ασφαλώς
και δέν φθάνουμε στην άλλη
άκρη, στους νοσταλγούς, του
μεγαλειοδισμού, που όντως
είναι επικίνδυνη και ανεπίτρε-
πτη.

Έχουμε όμως υποχρέωση,
όλοι εμείς η καινούργια γενιά,
νά γνωρίζουμε τής Ιστορία
μας, γι' αυτό και οφείλουμε
νά πηγαίνουμε κόντρα στη
ρότα των μειοψηφιών και νά
μιλάμε θαρραλέα για τίς οδυ-
νηρές εκείνες μέρες του Ελ-
ληνισμού.

Δέν είναι χαμένες αυτές οί
πατρίδες.....

Κερδισμένες θα είναι όταν
δέν λησμονούμε τι προσέφε-
ραν στο Ελληνικό Έθνος!

Γεώργιος Τέστος

ΔΗΜΟΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

«ΦΘΙΩΤΙΔΕΣ ΘΗΒΕΣ»

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΜΠΑΤΙΚ

Τήν Πέμπτη 8 Οκτωβρίου
1998 ξεκίνησε η έκθεση ζω-
γραφικής Μπατίκ, που
διοργάνωσαν οί γυναίκες τής
Ν. Αγχιάλου, με τήν ευκαιρία
λήξης του προγράμματος
«Ζωγραφική Μπατίκ» τής ΝΕ-
ΛΕ Μαγνησίας.

Η έκθεση σημείωσε μεγάλη
επιτυχία, καθώς πολλοί επι-
σκέπτες τής πόλης μας, τήν
επισκέφτηκαν και θαύμασαν
τα μικρά αριστουργήματα
που δημιούργησαν οί γυναί-
κες, με τήν καθοδήγηση τής
δασκάλας τούς κας Μάρθας
Κιρμανιάν.

Πίνακες ζωγραφικής, φουλά-
ρια, μαξιλάρια, σεμαίν, καρέ,
λαμπατέρ, φτιαγμένα με πολύ
μεράκι και αγάπη, δουλεμένα
τα περισσότερα πάνω σε κα-
θαρό μετάξι, λινό αλλά και
άλλα υφάσματα.

Εκδηλώθηκε μεγάλο ενδιαφέ-
ρον για τήν τεχνική του Μπα-
τίκ, καθώς επίσης και αγορα-

στικό ενδιαφέρον, αφού σε
πολλούς, κυρίως επισκέπτες,
έκαναν ιδιαίτερη εντύπωση
τα σχέδια, τα χρώματα και οί
επιλογές δημιουργίας που
δίνει το Μπατίκ.

Οί γυναίκες που συμμετείχαν
στο πρόγραμμα και διοργά-
νωσαν τήν έκθεση ήταν οί κυ-
ρίες Ρούλα Κόπανου, Άννα
Λογαρνέ, Κατερίνα Πλιάκη,
Λένα Ραφτοπούλου, Λίτσα
Ραφτοπούλου και Ζαφειρία
Φιλιππίδη.

Τήν έκθεση τίμησαν με τήν
παρουσία τούς ο Πρόεδρος
τής ΝΕΛΕ Μαγνησίας κ Σωτή-
ριος Μπακογιάννης, Δημοτι-
κοί Σύμβουλοι και πολλοί Αγ-
χιαλίτες που ζουν στην Αθήνα
και άλλα μέρη τής Ελλάδας.

Η έκθεση, που διήρκεσε 5
ημέρες, φιλοξενήθηκε άπο το
Δήμο στο καινούργιο εκθε-
σιακό χώρο «Παλιό Τελωνείο»
στην παραλία τής πόλης.

Ένα μέρος άπο τήν έκθεση ζωγραφικής μπατίκ στη Νέα
Αγχιάλο. Όλα πίνακες, τραπεζομάνπλα, Καρέ, αμπαζούρ
είναι μπατίκ

Απο την ιστορία του "Πυράσου" Η ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗ ΕΝΟΣ ΑΓΩΝΑ

Η μακρόχρονη και πολυ-κύμαντη και σταθερά συνε-χιζόμενη αθλητική δράση και πορεία του ιστορικού Α-θλητικού Συλλόγου ΠΥΡΑ-ΣΟΣ Ν. Αγχιάλου είναι διά-σπαρτη-πέραν των άλλων-απο πολλές ωραίες αναμνή-σεις αλλά και απο ορισμένα περίεργα ή χαριτωμένα πε-ριστατικά.

Ένα τέτοιο χαρακτηρι-στικό περιστατικό συνέβη στις αρχές της δεκαετίας του '60.

Την Κυριακή 31.1.1960 στο γήπεδο εκεί όπου υψώ-νεται τώρα το Δράγνιο Δη-μαρχιακό Μέγαρο) διεξή-χθη φιλικός ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ των ομάδων του Πυράσου και του Πηλέα Βόλου κατά τον οποίο νική-τρια αναδείχθηκε η τοπική ομάδα με σκορ 1-0.

Την εποχή εκείνη ο υπο-φαινόμενος διατελούσε γεν. γραμματέας του Πυρά-σου. Παράλληλα όμως- μη υπάρχοντας άλλου- εκτε-λούσε και καθήκοντα αθλη-τικού ρεπόρτερ. Έγραφε-α-ντικειμενικά νομίζω- όλα τα αθλητικά ρεπορτάζ τα σχε-τικά με τους αγώνες και τα εν γένει δρώμενα του Συλ-λόγου.

Έτσι, και στην προκειμέ-νη περίπτωση, έστειλα και δημοσιεύθηκε στις 2.2.1960 στις εφημερίδες του Βόλου το ακόλουθο σχετικό ρε-πορτάζ, γραμμένο κατά την επικρατούσα τότε δημοσιο-γραφική διάλεκτο:

"ΠΥΡΑΣΟΣ-ΠΗΛΕΥΣ 1-0. Η ισχυρά ομάς Πύρασος Νέας Αγχιάλου αντιμετώπι-σεν προχθές, εις το γήπε-δόν της, επί παρουσία δύο χιλιάδων (!) φιλάθλων την δυναμικήν ομάδα του Πηλέ-ως Βόλου την οποίαν ενίκη-σεν με 1-0. Το μοναδικόν γκολ του αγώνος επετεύχθη περί το τέλος του α' ημιχρό-νου δια του Μπουρτζή (Κώ-στα). Αμφότεραι αι ομάδες ηγωνίσθησαν ικανοποιητικά και διεξεδίκησαν με πείσμα την νίκη. Η ομάς της Πυρά-

σου, η οποία εχρησιμοποίη-σεν μερικούς νέους παί-κτας, έκαμε καλύτεραν εμ-φάνισιν και εδικαιούτο της νίκης. Τον αγώνα διηύθυνεν καλά ο κ. Πολυμέρου εκ Λα-ρίσης. Η ομάς της Πυράσου κατήλθεν με τους Τριαντα-φυλλόπουλον, Τσιάμην, Λυ-ρίτσην, Κοντογιάννην, Κα-ραμπετιάν, Σεραφείμ, Παρ-δάλην, Στάνιον, Οικονόμου, Μπουρτζήν και Τσακόγιαν, η δε του Πηλέως με τους Παναγήν, Κώστογλου, Κου-σκούνην, Παρασκευάν, Λα-γανάν, Δεμίρην, Καραγκιό-ζην, Γληνόν Ι, Τερεζήν, Γλη-νόν ΙΙ και Αδαμάκην. Μ. -".

Μέχρις εδώ όλα ωραία και καλά. Όχι όμως και στην απρόβλεπτη συνέχεια. Διότι την επομένη (3/2) δημοσιεύ-θηκε στη "Θεσσαλία" ως «κεραυνός εν αιθρία» η πα-ρακάτω είδηση: «ΔΙΑΨΕΥ-ΔΕΙ Ο ΠΗΛΕΥΣ». Η Διοίκη-σις του Πηλέως δι' ανακοι-νώσεώς της διαψεύδει ότι η ομάς της ηττήθη την παρελ-θούσαν Κυριακήν εις Νέαν Αγχιάλον απο την Πύρασον και ότι ουδείς παίκτης αυ-τής μετέσχε του ανεπιση-μου αγώνος, ως εκ τούτου δε τα αναγραφέντα είναι α-νακριβή (!).

Η μη αναμενόμενη και αστεία αυτή «διάψευση» προκάλεσε, όπως ήταν φυ-σικό, εις βάρος της βολιώτι-κης ομάδας τα εύλογα σκω-πτικά σχόλια και τη θυμηδία των πολυαριθμών φιλάθλων που είχαν παρακολουθήσει τον αγώνα και γνώριζαν πολ-ύ καλά ποιες ήταν οι ομά-δες και ποιοι οι παίκτες που συμμετείχαν στη φιλική αυ-τή ποδοσφαιρική συνάντη-ση.

Κανένας δεν μπορούσε να καταλάβει και να εξηγή-σει ποια σκοπιμότητα εξυ-πηρετούσε και σε τι απέβλε-πε η ακατανόητη αυτή ενέρ-γεια της διοίκησης του Πη-λέα. Η μόνη πιθανοφανής ερμηνεία που εδίδετο ήταν ότι ο Σύλλογος αυτός έφε-ρε βαρέως το δυσμενές γι'

αυτόν αποτέλεσμα του αγώ-νος και δεν μπορούσε να συμβιβαστεί προφανώς με την ιδέα της ήττας της ομά-δας του (που όντως τότε ή-ταν απο τα καλύτερα ποδο-σφαιρικά συγκροτήματα του Βόλου) απο μια εκτός Βόλου-υποδιέστερη όπως θεωρούσε- «χωριάτικη» ο-μάδα έστω και σε φιλικό α-γώνα.

Επειδή όμως η προκλητι-κή και άδικη αυτή ενέργεια, που πιθανώς ενείχε και κά-ποια ίχνη σοβινιστικής αντί-ληψης περί τα αθλητικά πράγματα, δεν μπορούσε να μείνει αναπάντητη διότι κακοποιούσε βάνανυσα την αλήθεια και έθιγε το κύρος του Συλλόγου μας αλλά και την προσωπική μου αξιοπι-στία ως τοπικού ανταποκρι-τού των εφημερίδων, ανα-γκάστηκα, προς αποκατά-σταση της αλήθειας, να στείλω στη "Θεσσαλία" την πιο κάτω επιστολή που δη-μοσιεύθηκε στις 4.2.60, δια της οποίας ανασκευάζετο πλήρως με αναμφισβήτητα στοιχεία το αναληθές περιε-χόμενο της άτυχης αυτής «διάψευσης» του Πηλέα: «Ο ΑΓΩΝ ΠΥΡΑΣΟΥ-ΠΗΛΕΩΣ. Κύριε Διευθυντά. Η «διά-ψευσις» που εδημοσίευσεν εις το χθεσινόν φύλλον σας ο Πηλεύς ήτο ανακριβής και οι εκπρόσωποι του Πηλέως πρέπει να μάθουν και να πα-ραδέχωνται τας ενεργείας και τας ήττας των διότι αυτό απαιτεί η αθλητική ιδέα την οποίαν υποτίθεται ότι ευλα-βώς υπηρετούν. Η ομάδα που ηττήθη την παρελθού-σαν Κυριακήν απο τον «Πύ-ρασον» είναι αυτούσιος ο «Πηλεύς». Η σχετική συνεν-νόησις δια την πραγματοποί-ησιν του αγώνος εγένετο μετά του Προέδρου του Πη-λέως κ. Νικολάου και του κ. Φασούλα διοικητικού συμ-βούλου της Πυράσου. Η α-φιχθείσα εκ Βόλου και αγω-νισθείσα ενταύθα ομάς φο-ρούσε τις γνωστές κίτρινες φανέλες του «Πηλέως» όλοι δε οι αγωνισθέντες παίκται, όπως τους ανέγραψα εις την επίμαχον ανταπόκρισιν, είναι παίκται του «Πηλέως» και δη της τακτικής ενδεκά-δος και ότι ο συνοδεύσας την ομάδα αρχηγός και προπονητής του «Πηλέως» κ. Τερεζής υπέγραψεν από-δειξιν και έλαβεν απο την «Πύρασον» 250 δραχμάς δι' έξοδα μεταβάσεως εις Αγχί-αλον του «Πηλέως». - Με εκτίμησιν Γ. Μπουρτζής (Νέα Αγχιάλος)».

Έτσι, με την αφοπλιστική αυ-τή απάντηση, κατά της οποίας ουδεμία απόπειρα ανταπαντήσε-ως αποτολμήθηκε -δε θα μπο-ρούσε άλλωστε- έκλεισε το εν λόγω θέμα που είχε προκύψει απο το πουθενά.

Γ. Μπουρτζής

ΞΑΝΑΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ «Ο ΧΡΙΣΤΟΣ» ΣΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Δημοσιεύουμε το γράμμα που πήραμε από τον ιερέα της εκκλησίας του «ΧΡΙΣΤΟΥ» στην Π. Αγχιάλο.

Η Εκκλησιαστική επιτροπεία του

ναού "Η Μεταμόρφωση του Χριστού"

Πομόριε / Βουλγαρίας
6.11.1998

Προς τον Κύριο Θαν. Κιλμπασάνη
Πρόεδρο του Συλλόγου

των εν Αθήναις Αγχιαλιτών
"Η Αγχιάλος"

Αγαπητέ κύριε Κιλμπασά-νη,

αγαπητοί κυρίες και κύ-ριοι, δικοί μας

αδελφές και αδελφια χρι-στιανοί!

Η εκκλησιαστική επιτρο-πεία του ναού "Η Μεταμόρ-φωση του Χριστού" - Πομόριε / Παλιά Αγχιάλος / έχει την τιμή να σας ειδοποιήσει ότι ύστερα από πολλές δεκαετί-ες ο θαυμάσιος αυτός ναός, η προσωποποίηση της εξαρχής χριστιανικής αρετής και αγά-πης ως προς τον Θεό και τον άνθρωπο, ξαναλειτούργει κα-νονικά από τις 6.8.1998 με α-νεξάρτητη ενορία.

Ο Άγιος αυτός ναός είναι χτισμένος το 1764 και είναι το πιο αρχαίο κτίριο μεταξύ ό-λων των κτιρίων και ναών της πόλης μας. Για να διατηρή-σουμε, όμως αυτό τον άγιο πλούτο μας χρειαζόμαστε μια ολόκληρη αναστήλωση του Αγίου ναού.

Εκτός της οικονομικής βο-ήθεια χρειαζόμαστε και την

απαραίτητη εκκλησιαστική σκευή για τη διενέργεια της κανονικής ιεροτελεστίας:

1. Δύο σταυροί:
- ο ένας που είναι στο Άγιο Τραπέζι και τον οποίο χρησι-μοποιεί ο παππάς στις ιεροτε-λεστίες.

- ο άλλος όταν χρησιμο-ποιείται για αϊσμούς.

2. Λειτουργικά άμφια - ΙΙ μέγεθος.

3. Το ποτήριον, ο δίσκος, ο ασπερίσκος και τα υπόλοι-πα.

4. Θυμιατό, θυμιάμα.

5. Στεφάνια.

Γι' αυτό σας γνωστοποιού-με τα προβλήματα μας με με-γάλη ελπίδα και προσμονή ε-άν έχετε τη δυνατότητα και το θέλημα να ανταποκριθείτε και μας βοηθήσετε να ανα-γεννήσουμε αυτό τον Άγιο αρχαίο ναό μας.

Ο Πρόεδρος της Εκκλη-σιαστικής Επιτροπείας

Ο Πρωθιερέυς: Π. Κούμα-νοφ.

Για την επισκευή της στέγης του ναού γράψαμε στο προ-ηγούμενο φύλλο της Εφημερίδος μας. Τα καλύμματα της Α-γίας Τράπεζας και της Ιεράς πρόθεσης καθώς και τα ιερά σκευή που αναφέρονται στο γράμμα προσφέρθηκαν, ε-στάλησαν, τοποθετήθηκαν και ήδη χρησιμοποιούνται. Την ικανοποίηση των αναγκών αυτών ανέλαβαν κυρίες που θέ-λουν να κρατήσουν την ανωνυμία τους. Απομένουν ακόμη σε εκκρεμότητα τα Ιερά Άμφια και τα στεφάνια. Διευκρινί-ζουμε ότι στους γάμους στη Βουλγαρία δεν χρησιμοποιού-νται στεφάνια όπως σε μας, αλλά η εκκλησία διαθέτει δύο που είναι σαν στέμματα από ευγενές μέταλλο (ασήμι - επάρ-γυρο). Αν κανείς από τους αναγνώστες μας θέλει να προ-σφέρει κάτι απ' αυτά και ακόμα κάτι για την επισκευή του ναού που οι ζημιές από την εγκατάλειψη δεν περιορίζονται μόνο στη στέγη, ας επικοινωνήσει μαζί μας.

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΣΤΟ ΒΟΛΟ ΤΟΥ ΣΥΜΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ Γ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Με πολλή αγάπη πήραμε μια πρόσκληση από τον Καλλιτε-χνικό Οργανισμό του Δήμου Βόλου, που μας κάλεσε στα εγκαί-νια μιας έκθεσης ζωγραφικής, που κάνει υπερήφανους όλους τους Αγχιαλίτες. Τη δημοσιεύουμε χωρίς άλλο σχόλιο

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΥ ΒΟΛΟΥ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Σας προσκαλούμε στα εγκαίνια της έκθεσης ζωγραφικής Εικαστικός Λόγος των μνημείων των Φθιωτίδων Θηβών του ΠΩΡΓΟΥ Π. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ που θα γίνουν την Πέμπτη 10 Δε-κεμβρίου 1998 και ώρα 8.00 μ.μ. στο ΚΤΙΡΙΟ ΣΤΡΕΦΤΑΡΗ ΚΤΙΡΙΟ ΣΤΡΕΦΤΑΡΗ (α' όροφος) Γαλλίας και Τοπάλη Ώρες λειτουργίας 11:00 - 13:00 & 6:00 - 8:30 μ.μ. Σάββατο 11:00 - 13:00

Διάρκεια έκθεσης 10/12 έως 19/12/1998

ΜΝΗΜΕΣ ΚΑΤΟΧΗΣ Από τον ΚΩΝ/ΝΟ ΒΡΑΧΝΙΑ

συνέχεια από σελ. 2
κουδούνι πήρα τὰ σχολικά μου ἄρματα καὶ ἔγινα λαγός! Σάν μέ εἶδε ἡ θεία μου τρόμαξε! Τί ἔγινε, με ρώτησε αἰφνιδιασμένη! Τῆς εἶπα τὰ καθέκαστα καὶ τῆς δῆλωσα κατηγορηματικά ὅτι στο σχολεῖο δέν πρόκειται νά ξαναπατήσω.
Ἐλυσα τότε τίς κατσίκες

καὶ τίς πῆγα γιά βοσκή στο βουνό. Ἐκεῖ περνοῦσα τόν χρόνο μου, παρέα μέ τίς κατσίκες καὶ τίς ψεῖρες! Καί αὐτό μέχρι πού ἐπέστρεψα στήν Ἀγχιάλο μέ τὰ..... τρόπαιά μου. Ἄν καί κατοχή, οἱ διακοπές μου ἦταν.....τροπαιοῦχες! Στά παιδιά μου πού διηγούμαι κάτι τέτοια βιώματα με θεωροῦν...ἐξωγήγνο!...

Θεαματική φάση απο τον "επίμαχο" ποδοσφαιρικό αγώνα Πυ-ράσου-Πηλέα (1-0) της 31.1.60. Ο σέντερ φόρ του Πυράσου Δ. Στά-νιος σουτάρει με άψογο στίλ κατά της εστίας του Πηλέα παρακο-λουθούμενος απο τρεις αντιπάλους και απο τους συμπαίκτες του Καραμπετιάν και Μπουρτζή.

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ ΤΟΜΑΖΙΝΑ ΜΠΟΥΦΙΔΗ

Στις 19 Νοεμβρίου απεβίωσε στην Αθήνα η Τομαζίνα Μπουφίδη σύζυγος του Βασίλη Μπουφίδη ιδρυτικού μέλους και επί πολλά έτη μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου των Αγχιαλιτών της Αθήνας. Την επομένη 20 Νοεμβρίου κηδεύτηκε μέσα σε βαρύ πένθος από τον Ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων Αττικής σε ηλικία 73 ετών.

Η εκλειπούσα ήταν ζωντανός και αξιαγάπητος άνθρωπος με ωραιότητα ψυχής και σώματος, με κοινωνική μόρφωση και αποτελούσε εκλεκτό μέλος του Συλλόγου μας. Ο πρόωρος χαμό της λύπησε ειλικρινά όλους τους Αγχιαλίτες της Αθήνας.

Γεννήθηκε στις Μικροθήβες Μαγνησίας, αλλά αγάπησε τη Νέα Αγχιάλο σαν δική της πατρί-

δα και έγινε πραγματική Αγχιαλίτισσα. Ήταν γνωστή σε όλους μας για την καλωσύνη και την ευγένειά της και υπήρξε υπόδειγμα συζύγου και εξαιρετική μητέρα τριών θυγατέρων στις οποίες μετέδωσε τις αρχές της παραδοσιακής ελληνικής οικογένειας, όπως παραδοσιακή είναι η οικογένεια Μπουφίδη και χαίρει εκτίμησης στη Νέα Αγχιάλο και στα μέλη του Συλλόγου μας.

Στα κορίτσα σου αείμνηστη Τομαζίνα βλέπουμε τη συνέχειά σου και μέσα στις καρδιές μας θα ζεις για πάντα. Καλό σου ταξίδι και να είναι ελαφρό το χώμα της Αττικής που σε σκεπάζει.

Θανάσης Κιλμπασάνης
Πρόεδρος των Αγχιαλιτών της Αθήνας

Μητέρες όλου του κόσμου που μεγαλώνετε τα παιδιά σας, μια φορά με το αίμα της μητέρας σας, μια φορά με το γάλα των μαστών σας και μια φορά με το πλάσιμο της ψυχής τους, χύνοντας ευτυχία στη ζωή τους με το δημιουργικό σας έργο, σας αποκαλώ όλες **ισόθες**.

Έτσι Μητέρα και Σύζυγο σε βλέπω και σε νοιώθω τώρα που μου έφυγες λατρεμένη μου Τομαζίνα και πιστεύω και μονολογώ πως είναι αλήθεια ότι υπάρχει Θεός Δημιουργός, γιατί αν δεν υπήρχε, ποιος θα έφτιαχνε τέτοια θεϊκά και αγγελικά πλάσματα στη ψυχή, στο πνεύμα και στη μορφή, όπως ήσουν εσύ ανεπανάληπτη και ακέραια σε όλα σου Τομαζίνα μου για μένα και για όλους σε γνώρισαν.

Ο καλός Θεός βιάστηκε να σε πάρει πιο μπροστά από μένα και να σε θρονίσει σαν έναν επίγειο άγγελο στα δεξιά του. Εγώ ο σύντροφός σου που τόσο πολύ σε αγάπησε, τόσο πολύ σε πόνεσε και τόσο πολύ του λείπεις θα σε θυμάμαι με πόνο και αγάπη μέχρι την αντάμωσή.

Βασ. Μπουφίδης

ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΑ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ - ΡΑΛΛΗ

Η Κρυσταλλία Σταθοπούλου πέθανε στις 25 Νοεμβρίου 1998. Ήταν γνήσια Αγχιαλίτισσα και την γνώρισα από τα παιδικά μου χρόνια. Γελαστή, χαρούμενη έκρυβε κάθε τι που την απασχολούσε. Αγαπούσε την Οικογένειά της και άφησε πολύ νωρίς τα αγαπημένα της παιδιά Παναγιώτη και Σπύρο. Ζούσε μια ήσυχη ζωή με τον σύζυγό της Θεόδωρο και ήταν πάντα πρώτη στις εκδηλώσεις του Συλλόγου Αγχιαλιτών. Η

κηδεία της έγινε στην Νέα Αγχιάλο στον τόπο που αγάπησε.

Ο Σύλλογος και όλοι οι φίλοι της την αποχαιρετούν με θερμά συλληπητήρια στους συγγενείς της και με την υπόσχεση να την θυμόμαστε για πάντα.

Το μνημόσυνο θα γίνει στον Ιερό Ναό Αγίου Ανδρέα στα Άνω Πατήσια στις 3 Ιανουαρίου 1999 μετά τη Θεία Λειτουργία.

Η φίλη της και μέλος του Συλλόγου Αγχιαλιτών
Βαρβάρα Α. Κουτσιπού - Κολλίγα

ΘΡΑΚΙΚΑ

Φέρομε σε γνώση των αναγνωστών μας ότι εκδόθηκε και κυκλοφόρησε ο 11ος τόμος, Σειρά Δεύτερη, του πολυβραβευμένου επιστημονικού Περιοδικού Συγγράμματος «ΘΡΑΚΙΚΑ» 1996-1997, που εκδίδεται και κυκλοφορεί ανελλιπώς από το έτος 1928.

Τα «ΘΡΑΚΙΚΑ» είναι ένα αξιόλογο σύγγραμμα με πλούσια θεματογραφία σχετική με τα πρόσωπα, τον πολιτισμό, την ιστορία, τη λογοτεχνία, τη μυθολογία, τη γλώσσα και γενικά με κάθε τι που άπτεται της Θράκης (δυτικής, ανατολικής και βόρειας).

Επειδή οι περισσότεροι από τους αναγνώστες της εφημερίδας «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ» έλκουν την καταγωγή από την Ανατολική Ρωμυλία (Βόρεια Θράκη), νομίζουμε ότι θα τους ενδιέφερε να αποκτήσουν το σύγγραμμα αυτό, αφού πολλά από τα θέματά του αναφέρονται και στις αλησμόνητες πατρίδες της Ανατολικής Ρωμυλίας.

Η τιμή του είναι 3.000 δραχ. και μπορείτε να το προμηθευτείτε από το: ΘΡΑΚΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ-ΕΤΑΙΡΙΑ ΘΡΑΚΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ Οδός Πειραιώς αριθ. 16-18, 104 34 Αθήνα τηλ. 5236917.

Το Χαμόγελο

Ένα χαμόγελο δεν στοιχίζει τίποτα και όμως είναι πολύτιμο. Πλουτίζει εκείνον που το δέχεται χωρίς να φτωχαίνει εκείνον που το δίνει. Δεν διαρκεί παρά μονάχα μία στιγμή αλλά η ανάμνησή του είναι καμιά φορά αιώνια.

Ένα χαμόγελο αναπαύει τον κουρασμένο, δίνει θάρρος στον απογοητευμένο, παρηγορεί τον λυπημένο, αναπτρώνει την αισιοδοξία και φέρνει ευτυχία στο σπίτι.

Και όμως, δεν δανείζεται, δεν κλέβεται, δεν αγοράζεται, δεν παίρνεται εκβιαστικά, γιατί είναι κάτι που έχει αξία όταν δίνεται.

Και αν καμιά φορά συναντήσετε κανέναν άνθρωπο που δεν σας χαρίζει το χαμόγελο που αξίζετε, φανείτε γενναίωδροι και ανώτεροι άνθρωποι και δώστε του εσείς το δικό σας, γιατί κανένας δεν το έχει τόσο ανάγκη όσο εκείνος που δεν μπορεί να το δώσει.

ΤΑ ΔΩΔΕΚΑΜΕΡΑ ΑΛΛΩΝ ΗΜΕΡΩΝ

Οι θύμους κι' εντυπώσεις είναι του αμέσου οικείου περιβάλλοντος, γι' αυτό και θα μ' επιτρέψετε, ν' αναφερθώ στο όνομα του πατέρα μας Κυριάκου Αργυρόπουλου. Οι λίγο παλιότεροι θα τον θυμούνται. Γνωστός επαγγελματίας της αγοράς που χρόνια (επί ζωής) διατηρούσε το κατάστημα της εποχής «ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ» που είχε, και π δεν είχε τότε από πετρέλαιο για τις λάμπες με το λαμπόγυαλο, τα κρινιά τα σπέρτα, μέχρι ασπιρίνες, κινόνο για τις ελονοσίες, λιναρόσπορο για τα βουζούνια και τους γεράδες (πληγές) κι ακόμα ώχρες, γαλαζάδες και κάρβουνα που την καθαρή Δευτέρα είχαν την τιμητική τους.

Βέβαια άλλο πράγμα οι μπόμπες (μεγ. βαρέλια) με το κρασί στις αποθήκες, που η κατανάλωσή του προϋπέθετε πικάντικο, πιπεράτο μεζέ: παστρουμάδες, σαλάμια, λουκάνικα, όλα παράγωγα του σφαγμένου, τις παραμονές των Χριστουγέννων γουρουνιού, μηδ' εξαιρουμένης της ασλανίνας (γουρουνίσιο λίπος στο αλάτι). Όλα αυτά, με συμπλήρωμα κάποιου ρεγγοκέφαλου, ψηνόνταν στο τετράγωνο ξύλινο τζάκι, (αυτοσχέδιο) με τη χόβολη στη μέση, γύρω τα κατοσταράκια κι άντε εβίβα βρε παιδιά. Να θυμηθούμε και τα άλλα, την παστωμένη σαρόδλλα και το χαψί με τα μάραθα σκέτη μοσχοβολιά. Βέβαια δεν έλειπε και το σαλατικό, οι πίκλες (τουρσιά), τα πράσινα πιπεράκια και ιδίως, οι κόκκινες καμπάδικες πιπεριές, γεμιστές με κνιά από ξυνό λάχανο και διάφορα μυρωδικά. Και μετά έφταγε ο φονιάς, γινόντουσαν στουπί και να τα λαγούτα και οι λατέρνες στη συνέχεια.

Μίλησα για τουρσιά και πώς να ξεχαστούν εκείνα τα καρπολάχανα, ολόκληρα στην άρμη σε μεγάλα βαρέλια, που στήνονταν τις παραμονές των Χριστουγέννων έξω απ' το μαγαζί και άντε τα τεντζερέδια απ' το στούπι και το βάλτο να πάρουν το ξυνό λάχανο με

ζουμί για τους ντολμάδες με χοιρινό κνιά ή την καπούσκα με λαρδί ή κοτόπουλο και μπόλικο πιπέρι (τσούσκα). Μα άλλη ήταν η πιο στέρεη και φανταχτερή εικόνα αυτών των ημερών: οι δύο - τρεις σειρές με τα μπουγιέλα (μεταλλικοί κουβάδες που πότιζαν τα ζωντανά) αραδιασμένα έξω απ' το μαγαζί κοντά στα λάχανα, γεμάτα με τα διάφορα μπιμπιλιά: στραγάλια, σταφίδες, φουντούκια, σύκα κ.λπ. και προπαντός τις καραμέλες με σπιχάκια, τα λουκουμάκια όλα μαζί τα γνωστά μας «γεμίσια». Το συμπλήρωμα είναι οι απλώςστρες με τα μαντίλια τσέπης (μύτης) δεμένα στα τεντωμένα στοιχιά από τη μια γωνιά και που ανέμιζαν ανάμεσα σε πολύχρωμα μπαλόνια. Το νόημά τους; Έπρεπε ο κάθε νοικοκύρης την παραμονή της Πρωτοχρονιάς να πάρει το καινούργιο μαντήλι, να το γεμίσει με ξηρούς καρπούς (γεμίσια) για το γούρι της χρονιάς. Τα γεμίσια έμπαιναν στη μέση του τραπέζιού, μαζί με τη βασιλόπιττα, να είναι γεμάτη η χρονιά με όλα τα καλά του Θεού και τις χαρές. Η πίττα κοβότανε γύρω στις 12 από βραδύς και το τραπέζι έμενε, έτσι στρωμένο όλη, τη νύχτα που θα πέρναγε ο Άγιος Βασίλης να ευλογήσει και να βρει και κάτι για μεζέ: ώσπου να τελειώσει το πανηγύρι της βασιλόπιττας με τον παρά και τα φαγοπότια κοντεύαν τα χαράματα και πού να προφθάσεις να κοιμηθείς, άρχιζαν τα χτυπήματα για το παδαρικό με το κλωνάρι της ελιάς (σούρβα) στο χέρι. Θεία - Θεία, Νουνά, Κυρια... άμνια (αυτό παλιότερα). Οι πόρτες τότε ανοιχτές, έμπαιναν τα παιδιά, γινόνταν το σουρβάκισμα στα κρεβάτια, ο πατέρας έδινε το μπαχτασί, άντε και κανένα κουραμπιέ, λίγα γεμίσια και με υγεία του χρόνου. Όμως όλα αυτά τα απλοϊκά και ωραία, φύγανε χωρίς επιστροφή: τώρα όλα βιομηχανοποιημένα και στερεότυπα.

Πρόδος γαρ.

Ε. Αργυροπούλου

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ

Η Χορωδία του Δήμου μας, με την καθοδήγηση του μαέστρου κ. Γιώργου Διαμαντόπουλου, παρουσιάζει μεγάλη πρόοδο και από το 1994 που συστήθηκε επλουτίζει συνεχώς το ρεπερτόριό της και διεκδύει τις δραστηριότητές της σε πολλές πόλεις σ' όλη την Ελλάδα. Έχει λάβει μέρος σε πολλά φεστιβάλ, με πιο πρόσφατο

το 5ο χορωδιακό φεστιβάλ της Λευκάδας, στις 14 Νοεμβρίου 1998, που διοργάνωσε η Νέα Χορωδία Λευκάδας. Επίσης, στις 12 Δεκεμβρίου η χορωδία μας θα λάβει μέρος σε χορωδιακή συνάντηση στα Νέα Μουδανιά Χαλκιδικής, ύστερα από πρόσκληση του Πολιτιστικού Συλλόγου Ν. Μουδανών «Ο ΦΑΡΟΣ».

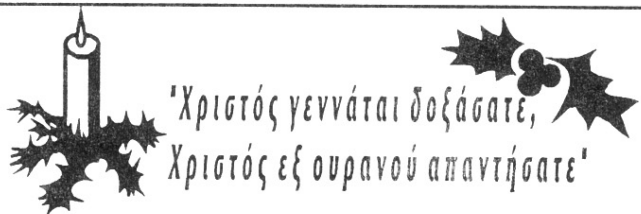
**ΕΜΠΟΡΟΙ ΚΑΙ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ
ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΓΧΙΑΛΟΥ**
Διαφημιστείτε μέσα
από τις στήλες
της εφημερίδας
«ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ»

Οι κάθε είδους συνεργασίες που μας αποστέλλονται υποβάλλονται στην κρίση της συντακτικής επιτροπής. Οι συνεργασίες είτε δημοσιεύονται είτε όχι δεν επιστρέφονται. Οι δημοσιεύσεις που φέρουν την υπογραφή του συντάκτη δεν είναι απαραίτητο να απηχούν τη γνώμη της εφημερίδας.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, μπήκε ο δαίμονας του τυπογραφείου και στο άρθρο: «ΗΡΘΑΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΞΕΝΗΘΗΚΑΝ ΣΤΑ ΣΕΡΒΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΧΙΑΛΟ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ» γράφτηκε ότι ο κ. Μίμης Καραγατσλής και η γυναίκα του πρόσφεραν για την επισκευή της εκκλησίας του ΧΡΙΣΤΟΥ στην Π. Αγχιάλο 1.000.000 δραχμές.

Το σωστό είναι: πρόσφεραν 100.000 δραχμές.

ΤΟ ΕΥΡΗΜΑ

Από τον Κατελή Βίγκλα

Ήταν μία ηλιόλουστη μέρα του Αυγούστου. Οι εργάτες της αρχαιολογικής υπηρεσίας έσκαβαν κοντά στο λόφο της Ακρόπολης της Πυράσου, εντός του περιφραγμένου οικοπέδου. Ο λόφος κατάφυτος από πυκνή βλάστηση παρουσίαζε με την απρόβλεπτη εμφάνισή του μία ανωμαλία στο ορατό πεδίο δεξιά του δημόσιου δρόμου. Εκεί κοντά στα ριζά του είχε αναλάβει ο Μάνος να ανασκάψει την περιοχή. Νέος αρχαιολόγος αποφοίτησε από την σχολή Ιστορικού - Αρχαιολογικού του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης πρόσφατα και έπειτα από εξετάσεις στην Αρχαιολογική Υπηρεσία προσλήφθηκε και διορίστηκε στην Ν. Αγχίαλο.

Η ανασκαφή συνεχιζόταν αργά και κοπιωδώς κάτω από τον καυτό ήλιο. Τίποτε το απρόοπτο δεν περίμενε να ανακαλυφτεί, αλλά ως συνεπής αρχαιολόγος ήξερε ότι ακόμη και το πιο ταπεινό αντικείμενο που θα έβγαινε στο φως από την μητέρα γή είναι πολύτιμο. Το τμήμα που ανασκαφόταν είχε γεωμετρηθεί προσεκτικά και σε κάθε τετράπλευρο γινόταν συστηματική εις βάθος έρευνα. Όταν η σκαπάνη σκόνταφτε σε κάποιο στερεό αντικείμενο τότε αναλάμβαναν επιμελώς να καθαρίσουν με τα πινέλα το σημείο εκείνο. Όλα έπρεπε να γίνουν προσεκτικά και κάθε στάδιο της ανασκαφής να αποτυπωθεί στα πρακτικά διότι καθώς γνώριζε ο Μάνος "η ανασκαφή μοιάζει με ανάγνωση ενός βιβλίου του οποίου τις σελίδες αφού διαβάσουμε στη συνέχεια σκίζουμε και πετάμε". Αυτό υποδηλώνει ότι όλα έπρεπε να καταγραφούν ώστε αν κάποιος συνάδελφος ενδιαφερόταν για κάποιο εύρημα να μπορεί παρακολουθώντας την εξέλιξη της ανεύρεσής του σε όλη την διαδρομή να προσδιορίσει το ακριβές σημείο που βρέθηκε.

Έτσι όταν η σκαπάνη ενός εργάτη συγκρούστηκε με κάποιο υπόγειο αντικείμενο ακούστηκε ένας μεταλλικός ήχος. Ο εργάτης παρατήρησε ότι σε ένα βαθύ σημείο όπως έσκαβε φαινόταν μία χρυσοπράσινη λάμψη. Αμέσως κάλεσε τον Μάνο. Τότε αυτός εκπληκτος με το πινελάκι και τα χέρια προσπάθησε να ανασύρει από το έδαφος το κρυμμένο αντικείμενο. Σιγά - σιγά ξεπρόβαλε μέσα από την γή ένας τεράστιος μπρούτζινος βραχίονας, που αφού καθαρίστηκε προκάλεσε την περιέργεια και το εκπληκτο ενδιαφέρον όλων όσων έσκαβαν εκείνη την ημέρα.

Μετά από προσεχτική μελέτη ο Μάνος αποφάνθηκε ό-

τι το χέρι αυτό ανήκει σε υπερφυσικών διαστάσεων άγαλμα της θεάς Δήμητρας. Το υπόλοιπο μέρος του αγάλματος δεν βρέθηκε εκείνη την περίοδο των ανασκαφικών εργασιών.

Η θεά Δήμητρα, η θεά που λατρευόταν στα Ελευσίεια μυστήρια, αγροτική θεά της ελληνικής μυθολογίας ήταν προστάτιδα θεά της αρχαίας πολιτείας που απλωνόταν στην περιοχή όπου σήμερα βρίσκεται η Ν. Αγχίαλος. Θεά των δημητριακών και ιδιαίτερα του σιταριού είχε τεράστια διάδοση στην αρχαία Ελλάδα. Ιδιαίτερα γνωστή στους αγροτικούς πληθυσμούς, συμβόλιζε στην μυθική επανένωσή της με την Κόρη της Περσεφόνης την αιώνια ανακύκλιση των εποχών. Μαζί με τον χωρισμό και την πτώση που σήμαινε για την Δήμητρα η αρπαγή της Περσεφόνης από το Πλούτωνα, έρχοταν στη συνέχεια το "Ξαναντάμωμα" μητέρα και κόρης. Τον καιρό που μεσολαβεί ανάμεσα στην σπορά και τον θερισμό, η Περσεφόνη βρίσκεται στον κάτω κόσμο, ενώ η επάνοδος της κόρης στην άνω γή, ισοδυναμεί με το γιορτινό αντάμωμά τους. Αυτήν την σκηνή κυρίως γιόρταζαν στα Ελευσίεια μυστήρια οι μνημένοι, οπότε επρόκειτο για μία χαρμόσυνη συνάντηση και επανένωση.

Η μητέρα του σιταριού συναντά την κόρη του σταριού. Με άλλα λόγια η καινούργια σοδειά διαδέχεται την παλαιά. Η θεά Δήμητρα συμβόλιζε γενικώς την αιώνια αλλαγής του χρόνου, που ισχύει αμετάκλητα για όλα τα θνητά όντα. Άλλωστε η έννοια του κυκλικού χρόνου δέσποζε ως τρόπος αντίληψης σε όλη την αρχαιοελληνική κοσμοθεωρία πριν από την έλευση του χριστιανισμού.

Όλα αυτά τα σκέφτηκε αργότερα ο Μάνος στην ησυχία της βιβλιοθήκης, με αφορμή την εύρεση του χεριού της Δήμητρας. Όπως συνήθιζε απομονωνόταν και ερευνούσε τα ιστορικά, αρχαιολογικά και μυθολογικά δεδομένα του έργου του.

Πού βρισκόταν λοιπόν το υπόλοιπο και μεγάλοπρεπο άγαλμα της θεάς της γεωργίας, που λατρευόταν στην χώρα του Πρωτεσίλαου; Απ' ό,τι φαίνεται το μπρούτζινο υπερφυσικών διαστάσεων άγαλμα της Θεάς ήταν καλά κρυμμένο κάπου στον επιβλητικό λόφο της Ακρόπολης. Για μία ακόμη φορά η γη προφύλασσε καλά τα μυστικά της και άφηνε σε μας μία υποψία μόνο του τεράστιου πλούτου που έκρυβε στα σπλάχνα της.

Πολλές και απέριπτες εκδηλώσεις έγιναν στη Νέα Αγχίαλο με την ευκαιρία της 28ης Οκτωβρίου:

α) Τριήμερος γενικός σημαιοστολισμός από την 28η Οκτωβρίου.

β) Φωταγώγηση της κεντρικής οδού της κωμόπολης, του Ηρώου Πεσόντων, του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου, του Δημαρχιακού Μεγάρου, των Καταστημάτων Τραπεζών, ΟΤΕ, ΕΛΤΑ, Συνεταιρισμών και λοιπών Οργανισμών Κοινής Ωφελείας και του αρχαιολογικού χώρου

της Βασιλικής Αγίου Δημητρίου, το βράδυ της 27ης και 28ης Οκτωβρίου.

γ) Εορταστικές εκδηλώσεις στα Σχολεία και επίκαιρες ομιλίες καθηγητών και δασκάλων προς τους μαθητές για τη σημασία της ιστορικής αυτής επετείου, κατά την 27η Οκτωβρίου.

δ) Κατά την 28η Οκτωβρίου μετά τη θεία λειτουργία στο Ναό του Αγίου Γεωργίου τελέστηκε πανηγυρική δοξολογία. Ακολούθως επίσημοι και λαός μετέβησαν στο Μνημεί-

ο των Πεσόντων όπου έγινε επιμνημόσυνη δέηση υπέρ των πεσόντων, κατάθεση στεφανιών και εκφώνηση του πανηγυρικού της ημέρας από το δάσκαλο του 2ου Δημοτ. σχολείου Ανδρέα Παπαγιώτη.

ε) Ακολούθησε παρέλαση στο δρόμο της αγοράς: Της Φιλαρμονικής, των μαθητών των σχολείων Ευγένειου και 2ου Δημοτικού του Γυμνασίου και του Λυκείου, των Χορευτικών Συγκροτημάτων του Δήμου και του Ενόπλου Τμήματος της 111 Π.Μ.

ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΛΥΚΕΙΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΤΗΣ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ

Α' ΣΤΟ ΛΥΚΕΙΟ: Στις 27 Οκτωβρίου το πρωί συγκεντρώθηκαν καθηγητές και μαθητές σε αίθουσα του Λυκείου και σε μια απέρριπτη θερμή εκδήλωση έγινε η απονομή των βραβείων και αριστείων από το Λυκειάρχη κ. Δ. Τσουκαλά στους μαθητές που αρίστευσαν κατά την προηγούμενη σχολική χρονιά (1997-98). Ακολούθησε ο ορισμός του σημαιοφόρου και των παραστατών, που εκλέχτηκαν με κριτήριο την πιο υψηλή βαθμολογία που είχε ο κάθε μαθητής στην τάξη του.

Η εκδήλωση συνεχίστηκε με απαγγελίες ποιημάτων, τραγούδια και σύντομα λογίδια-μνημάτα των μαθητών, όλα εμπνευ-

σμένα από το ηρωικό έπος του 40. Η εκδήλωση τελείωσε με τον Εθνικό Ύμνο.

Β' ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ: Την ίδια μέρα και ώρα έγινε και στο Γυμνάσιο η καθιερωμένη εκδήλωση για την Εθνική επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940. Η εκδήλωση περιελάμβανε: Προσευχή (Τη Υπερμάχου), ορισμό σημαιοφόρου και παραστατών, απονομή βραβείων και αριστείων από τη Διευθύντρια του Γυμνασίου κ. Σταυ. Πορφύριου. Ακολούθησαν απαγγελίες ποιημάτων, χορωδιακά τραγούδια με τη συνοδεία αρμόνιου και μουζουκίου, σύντομες ομιλίες και προβληματισμοί από τους μαθητές, για το

μήνυμα που πρέπει να πάρουμε εμείς οι απόγονοι των ηρώων του 40, από τον αγώνα και τη θυσία τους.

Την επιμέλεια της εκδήλωσης και την διδασκαλία του μουσικού μέρους είχε η καθηγήτρια της μουσικής κ. Μαρίνα Μανθογιάννη, που φαίνεται ότι έχει μεράκι στη δουλειά της, γιατί η εκτέλεση από τους μικρούς μαθητές ήταν καθ'όλα άψογη.

Στις εκδηλώσεις αυτές του Λυκείου και του Γυμνασίου παρευρέθηκαν και ο Πρόεδρος των Αγχιαλιτών της Αθήνας και πρόσφερε στους αρίστευσαντες μαθητές από ένα βιβλίο «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ: ΙΣΤΟΡΙΑ-ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑ-ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΖΩΗ» του Αθαν. Κυμπασάνη, ελάχιστη προσφορά για την αναγνώριση των κόπων τους.

ΒΡΑΒΕΙΑ & ΑΡΙΣΤΕΙΑ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΣΧΟΛ. ΕΤΟΣ 1997 - 1998

Α ΛΥΚΕΙΟ

ΤΑΞΗ: Α'

ΒΡΑΒΕΙΑ

- 1) Γκέκα Ευσταθία του Γεωργίου 18 6/11
- 2) Πάτας Κων/νος του Γεωργίου 19 10/11

ΑΡΙΣΤΕΙΑ

- 1) Γκέκα Ευσταθία του Γεωργίου 18 6/11
- 2) Πάτας Κων/νος του Γεωργίου 19 10/11
- 3) Μπαζεβανάκης Ιωάννης του Πασχάλη 19 8/11
- 4) Σιδέρη Ελένη του Χρήστου 19 7/11
- 5) Τσαμπσόκη Μαρία του Γρηγορίου 19 7/11
- 6) Παπαδοπούλου Ευγενία του Μιχάλη 19 6/11
- 7) Τσακίγια Δόμνα του Στυλιανού 18 9/11

ΤΑΞΗ: Β'

ΒΡΑΒΕΙΑ

- 1) Καραμέρη Ευαγγελία του Δημητρίου 19 9/12
- 2) Τσαμπσάκη Ευδοξία του Γρηγορίου 19 9/12

ΑΡΙΣΤΕΙΑ

- 1) Καραμέρη Ευαγγελία του Δημητρίου 19 9/12
- 2) Κλεφτάκη Σμαρούλα του Γεωργίου 18 6/12
- 3) Μπουντούρη Ελευθερία του Παναγιώτη 19 8/12
- 4) Τσαμπίρα Χρυσούλα του Ηλία 19 5/12
- 5) Τσαμπσάκη Ευδοξία του Γρηγορίου 19 9/12

ΤΑΞΗ: Γ'

ΒΡΑΒΕΙΑ

- 1) Ζαχόπουλος Γεώργιος του Σπυριδωνά 19 4/11
- 2) Τσουκαλάς Γεώργιος του Δημητρίου 19 8/10

ΑΡΙΣΤΕΙΑ

- 1) Ζαχόπουλος Γεώργιος του Σπυριδωνά 19 4/11
- 2) Μαλτέζου Σταυρούλα του Αποστόλου 19 3/11
- 3) Ταβέλη Βασιλική του Γεωργίου 19 8/11
- 4) Τσουκαλάς Γεώργιος του Δημητρίου 19 8/10
- 5) Χαραντάκη Βαλασία του Ιωάννου 18 5/10

Β ΓΥΜΝΑΣΙΟ

Α ΤΑΞΗ

ΑΡΙΣΤΕΙΑ

- 1) Αποστολόπουλος Σταύρος του Σπυριδωνά 19 6/13
- 2) Κλεφτάκη Μαρία του Κων/νου 19 10/13
- 3) Ποπώλη Σταυρούλα του Θωμά 18 8/13
- 4) Σιδέρη Ιωάννα του Χρήστου 19 2/13
- 5) Σταματοπούλου Κων/να του Γεωργίου 18 9/13

ΒΡΑΒΕΙΑ

- 1) Κλεφτάκη Μαρία του Κων/νου
- 2) Ποπώλη Σταυρούλα του Θωμά
- 3) Σιδέρη Ιωάννα του Χρήστου

ΒΡΑΒΕΙΑ

- Κλεφτάκη Μαρία Α1
- Ποπώλη Σταυρούλα Α2
- Σιδέρη Ιωάννα Α3

Β ΤΑΞΗ

ΑΡΙΣΤΕΙΑ

- 1) Βασιλός Ιωάννης του Ηλία 18 9/13
- 2) Δημητρίου Θωμάς του Ευαγγέλου 18 8/13
- 3) Καραγαστήλης Παναγιώτης του Προκοπίου 18 8/13
- 4) Κουτσουρή Κων/νος του Θωμά 19 8/13

- 5) Κουτσούνη Αναστασία του Νικολάου 19 5/13
- 6) Κωνσταντίνου Φωτεινή του Παναγιώτη 19 7/13
- 7) Ματῆς Παντελής του Αποστ. 20
- 8) Σκρέτα - Κρίκου Δανάη του Ευσταθίου 19 8/13
- 9) Παπαχατζής Βασίλειος του Αριστείδη 19
- 10) Πολυβρόχου Δημήτρα του Αποστόλου 19 7/13
- 11) Τιμπλαλέλης Αθανάσιος του Γεωργίου 19 3/13

Βραβεία

- Βασιλός Ιωάννης Β1
 - Ματῆς Παντελής Β2
 - Σκρέτα - Κρίκου Δανάη Β3
- Γ ΤΑΞΗ
- ΑΡΙΣΤΕΙΑ
- 1) Δροσοπούλου Ευδοκία του Ελευθερίου 18 7/13
 - 2) Κλεφτάκης Σπυριδων του Κων/νου 19 5/13
 - 3) Κορκίζογλου Θωμάς του Γεωργίου 18 12/13
 - 4) Κορμάζος Αθανάσιος του Κων/νου 18 12/13
 - 5) Κουκουμπή Μακεδονία του Γεωργίου 19 7/13
 - 6) Κωστούλα Μαρία του Βασιλείου 19 5/13
 - 7) Μπαζεβανάκης Κων/νος του Πασχάλη 19 8/13
 - 8) Οικονομόπουλος Ευάγγελος του Αθανασίου 19
 - 9) Πολυβρόχου Ελένη - Μαρία του Αποστόλου 19 7/13
 - 10) Σιγούρα Ελένη του Νικολάου 18 10/13
 - 11) Σιώμου Παρασκευή του Γεωργίου 18 12/13
 - 12) Δημόπουλος Αγγελίας του Δημητρίου 18 7/13

ΒΡΑΒΕΙΑ

- Κουκουμπή Μακεδονία Γ1
- Μπαζεβανάκης Κων/νος Γ2

Αν βρίσκετε την Εφημερίδα μας

«ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ» καλή να το πείτε και σε άλλους για να διαδοθεί περισσότερο.

Αν τη βρίσκετε κακή να το πείτε σε μας (Συντακτική Επιτροπή) για να τη βελτιώσουμε.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

συνέχεια από σελ. 1

αρμόδιες υπηρεσίες να το α π α ι τ ή σ ο υ ν. Ακόμα και οι μαζικές κινητοποιήσεις δεν πρέπει να αποκλειστούν.

Το Δημοτικό Γυμναστήριο κοντά στο νεκροταφείο, χρόνια τώρα παραμένει στο στάδιο των επιχωματώσεων. Να βρεθούν κονδύλια και να επισημειωθούν οι εργασίες ώστε κάποτε να τελειώσει. Απαιτούνται κι εδώ πολύχρονοι, υπεράνθρωποι προσπάθειες και τεράστια ποσά και βρισκόμαστε ακόμα στην αρχή. Αυτό το έργο νομίζουμε ότι πέφτει αποκλειστικά στις πλάτες του Δήμου.

Η καθαριότητα των δρόμων με προτεραιότητα στα πεζοδρόμια πρέπει να προσεχθούν περισσότερο. Έτσι όπως είναι σήμερα δεν εκπληρούν το σκοπό της ύπαρξής τους. Δεν μπορεί να βαδίζει πεζός σ' αυτά. Δεν είναι ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΑ όπως εννοεί η λέξη. Είναι σκουπιδοτόποι, αποθήκες άχρηστων και χρήσιμων υλικών, χώροι για ετήσια απόθεση γεωργικών εργαλείων, ανθόκηποι και ό,τι άλλο μπορεί να φανταστεί νους ανθρώπου, εκτός από πεζοδρόμια. Εδώ αρμόδιος δεν είναι μόνο ο Δήμος αλλά κυρίως η Αστυνομία και ο καθένας Νεοαγχιαλίτης που αγαπά αυτό τον τόπο.

Εμείς επισημαίνουμε στο Πρωτοχρονιάτικο μήνυμά μας μερικά από τα πολλά που πρέπει να γίνουν στο άμεσο μέλλον, αλλά και μακροπρόθεσμα. Όλοι ας επιστρατευτούμε για την υλοποίηση αυτών και των άλλων των περισσοτέρων που ίσως είναι και σπουδαιότερα. Ο καθένας μας ας εργαστεί φιλότιμα από τη σκοπιά του.

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

ΤΟ ΠΑΛΙΟ ΤΕΛΩΝΕΙΟ - ΕΚΘΕΣΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Το εκθεσιακό κέντρο στη Νέα Αγχιάλο, που είναι το παλιό τελωνείο στην παραλία, όπως ανακαίνιστηκε και διαμορφώθηκε από το Δήμο, δεν μένει κλειστό. Πολύ συχνά φιλοξενεί εκθέσεις ερασιτεχνών, κυρίως καλλιτεχνών και είναι ποιοτικό δείγμα πολιτισμού, που τελευταία παρατηρείται στη Νέα Αγχιάλο.

Εκτός από την έκθεση μπαλίκ που δημοσιεύουμε σε άλλη σελίδα έγινε και έκθεση ζωγραφικής.

Από τις 28 Οκτωβρίου μέχρι και την 1η Νοεμβρίου φιλοξενήθηκε έκθεση ζωγραφικής του καθηγητή Κων. Δένδη, που υπηρετεί στο Γυμνάσιο της Νέας Αγχιάλου και ασχολείται ερασιτεχνικά με τη ζωγραφική. Τα θέματά του ήταν πρόσωπα, αποδιδόμενα με γραμμές. Εκείνο που προξενεί εντύπωση είναι τα μάτια, στα οποία ο καλλιτέχνης προσπαθεί να αποτυπώσει τη συναισθηματική κατάσταση του ατόμου που απεικονίζει.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟ

Στις 11 Οκτωβρίου 1998 κατά τις Δημοτικές Εκλογές εξελέγησαν οι παρακάτω Δημοτικοί Σύμβουλοι με Δήμαρχο τον Γεώργιο Δράγνε που ήταν και μέχρι σήμερα.

Δράγνης Γ. (Δήμαρχος)
Τσουκαλά Σ.
Τόλιας Θεοδ.
Κρίκου Ευαγ.
Φυτιλής Χαράλ.
Διαμαντίνιας Θεολ.
Μπασδάνης Βασίλ.
Στάνιος Θεοχ.

Τσέλιος Ηρ.
Τσάμης Ευάγγ.
Καραγατσλής Πρ.
Δημόπουλος Π.
Ρουπακιά Αναστ.
Καραπατάκης Η.
Στάνιος Ν.
Παπαγεωργίου Αναστ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ ΜΑΣ

κ. Κιλμπασάνη,

να σας συγχαρώ και να σας ευχαριστήσω διότι έλαβα με ενδιαφέρον και ανέγνωσα το φύλλο Ιουλίου-Σεπτεμβρίου της Εφημ. Ν. ΑΓΧΙΑΛΟΣ..

Επιτρέψτε μου να εκφράσω μέσα από τις στήλες σας τις εγκάρδιες ευχαριστίες μου, στους 41 άγνωστους σε μένα ψηφοφόρους μου ως υποψήφιος του συνδυασμού «ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ» και να διαβεβαιώσω τον κάθε συμπολίτη ότι θα είμαι στη διάθεση του με όποιο τρόπο μπορώ. Επιθυμώ να συγχαρώ τον κ. Δράγνε και τους υποψηφίους της «Ν. Πορείας» για το αποτέλεσμα και την εκλογική τους.

Για την δημοτική αντιπολίτευση αντεύχομαι ειλικρινά να κάνουν μία καλή θητεία με δίκαιες θέσεις και όχι στείρα, αντιδραστική αντιπολίτευση.

Κανείς δεν πρέπει να ξεχνά το καλό του τόπου μας και των κατοίκων.

Καλό είναι πέρα και πάνω από το άτομό μας να βάζουμε τον συνάνθρωπο-συνδημότη που μας έδωσε την ψήφο της εκπροσώπησής του και γι' αυτό πρέπει να τους τιμήσουμε με τις πράξεις και τον λόγο μας.

Απαιτείται περισσότερη δουλειά, γνώση, ενημέρωση και προσπάθων αντιμετώπιση της ανεργίας.

Πολλοί νέοι και νέες μας εγκαταλείπουν τον τόπο μας σε αναζήτηση δουλειάς, γι' αυτό, επιμένω σε έργα που θα δώσουν θέσεις εργασίας και θα συγκρατήσουν τους νέους ανθρώπους. Δεν πιστεύω στα θαύματα αλλά στην καλή πρόθεση και την μεθοδική δουλειά.

Με τιμή και ευχαριστίες
Εμμανουήλ Γ. Παυλίδης

ΕΚΚΛΗΣΗ ΓΙΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Είναι γνωστό σε όλους μας ότι για την έκδοση της Εφημερίδας «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ» και για την αποδοτική λειτουργία του Συλλόγου χρειάζονται χρήματα.

Επίσης είναι γνωστό ότι ο Σύλλογος δεν έχει άλλους πόρους εκτός από τις συνδρομές και τις ενισχύσεις των μελών, των φίλων τους και τους αναγνώστες της εφημερίδας του.

Για την έκδοση κάθε τεύχους της Εφημερίδας ο συμπατριώτης μας Πάρης Δράγνης μας ενισχύει με 50.000 δραχμές και τον ευχαριστούμε. Όμως η έκδοση κάθε τεύχους στοιχίζει πάνω από 100.000 δραχμές. Ο Σύλλογος για να ανταποκριθεί στις άλλες υποχρεώσεις του (κάποια ενίσχυση στο φροντιστήριο Ελλην. Γλώσσας και στο Σύλλογο Ελληνοβουλγαρικής Φιλίας στην Π. Αγχιάλο, απονομή βραβείων στους μαθητές και άλλων απαραίτητων οργάνων για τα σχολεία της Ν. Αγχιάλου κ.λπ.) έχει ανάγκη πρόσθετων χρημάτων.

Για τους παραπάνω λόγους παρακαλούμε τους απανταχού συνδρομητές της εφημερίδας «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ» και τα μέλη του Συλλόγου μας να τακτοποιήσουν τις υποχρεώσεις τους απέναντι στην εφημερίδα και στο Σύλλογο.

Υπενθυμίζουμε ότι η ετήσια συνδρομή της εφημερίδας είναι 1.000 δρχ. ενώ η συνδρομή των μελών είναι 1.500 δρχ.

Επίσης κάνουμε Έκκληση σε όσους μπορούν να ενισχύσουν την προσπάθειά μας και με μεγαλύτερα ποσά για να μας δώσουν τη δυνατότητα να ανταποκριθούμε καλύτερα.

Τα χρήματα μπορείτε να τα στέλνετε με ταχυδρομική επιταγή στο όνομα:

Αθανάσιος Κιλμπασάνης
Τραπεζούντος 5 11527 Αθήνα
Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
Αθαν. Κιλμπασάνης

18 Ιανουαρίου γιορτή του Αγίου Αθανασίου μπροστά στο γραφείο του Συνεταιρισμού

«Η ΔΗΜΗΤΡΑ» στη Νέα Αγχιάλο. Δεκαετία του 50.

όρθιος κάτω μπροστά: Κούνης Αναγνώστης ο (Βρυσάς)
Πάνω όρθιοι: από αριστερά: 1) Φασούλας Ευάγγελος, 2) Φασούλα - Κουφαλιδάκη, 3) Σαρρή Πηνελόπη, 4) Καρανάσου Χρυσόπη, 5) Αγγελίδη Πολύμνια, 6) Πολυβρόχου Ελένη, 7) Πολυβρόχος Δημήτριος, 8) Δάινα Δέσποινα, 9) Δάινας Δημήτριος, 10) Η μικρή Δάινα Βούλα, 11) Ζαρίφης Περικλής, 12) Βίγκλας Μιχαήλ, 13) Καραντενίζης Μανώλης

Το Διοικητικό Συμβούλιο
του Συλλόγου των Αγχιαλιτών
της Αθήνας εύχεται στα μέλη και
στους συμπατριώτες τους

Χρόνια Πολλά
Χαρούμενες γιορτές
και
Καλή Χρονιά Δημιουργική

Παρακαλούμε τους αγαπητούς αναγνώστες μας που έχουν φωτογραφίες παλιές από την προπολεμική εποχή αλλά και αργότερα από τη δεκαετία του 40, και 50 με τοπία, πανηγύρια, ανθρώπους, τόπους εργασίας και κάθε τι που έχει αλλάξει στη Νέα Αγχιάλο να μας τις στείλουν για δημοσίευση στην Εφημερίδα «ΝΕΑ ΑΓΧΙΑΛΟΣ». Είναι αυτονόητο ότι μετά τη δημοσίευση θα τους επιστραφούν με ευθύνη μας.

Η Συντονιστική Επιτροπή.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου πήρε απόφαση και ενίσχυσε το Σύλλογο Ελληνο-Βουλγαρικής Φιλίας και το Φροντιστήριο Ελληνικής Γλώσσας στην Παλαιά Αγχιάλο με το ποσό των 100.000 δραχμών.

Με την ίδια απόφαση δόθηκαν και 100.000 δρχ. στον ποδοσφαιρικό Σύλλογο ΠΥΡΑΞΟΣ Νέας Αγχιάλου, ύστερα από γράμμα - παράκληση του Προέδρου του για οικονομική ενίσχυση.

ΚΑΤ' Ο ΜΠΟΓΟΣ

Κατ' ο μπόγος! Μια φράση που λέμε, όταν σκεφτόμαστε να προβούμε σε μια ενέργεια κι ανυπέρβλητο εμπόδιο την τελευταία στιγμή και μας κάνει ν' αλλάξουμε πορεία.

Πώς όμως ειπώθηκε, από ποιούς και που, κι έφτασε ως εμάς; Αυτά θα ιστορήσω για όσους δεν τα ξέρουν.

Στην παλιά Αχελώ, ζούσε η οικογένεια Τζελάτη. Τρεις αδελφές κι ένας αδελφός. Ο μεν αδελφός είχε άμαξα (λαντώ) κι έκανε τον ταξιτζή, θα λέγαμε σήμερα οι δε αδελφές, που ήταν σε ηλικία γάμου, για να μην πούμε ότι είχαν κιάλας περάσει, κεντούσαν τα προικιά κι ονειρεύονταν τον νυμφίο, που θα ήταν από άλλο μέρος, Βάρνα, Πύργο, ποιός ξέρει; Στο ονειροπόλημά τους οι Τζελάταινες το προχωρούσαν το πράγμα. Πίστευαν, πως ο υποτιθέμενος γάμος της πρώτης αδελφής ήταν κιάλας πολύ κοντά κι έκαναν προετοιμασία και σκηνοθετούσαν όλη τη διαδικασία του γεγονότος, κάνοντας πρόβα. Φυσική συνέπεια ήταν η ώρα του αποχωρισμού που είναι η πιο σημαντική για την ιστορία μας.

Έβαζαν τα προικιά σε μπόγους, τ' ανέβαζαν στην άμαξα κι αποχαιρετούσαν τηννέονυμφη. Αγκαλιές, φιλιά κλάματα για τον υποτιθέμενο ξενιτεμό της αδελφής και πάλι φιλιά και δάκρυα ώσπου η συναισθηματική φόρτιση γινόταν αβάσταχτη. Τότε όλες μαζί φώναζαν: Κατ' ο μπόγος! Δεν μπορούμε να υποφέρουμε το χωρισμό! Κατέβαινε ο μπόγος και η αδελφή από την άμαξα και όλοι ήταν ευχαριστημένοι τόσο οι Τζελάταινες, όσο και το φιλοθέαμον κοινό της γειτονιάς, που θα είχε θέμα για συζήτηση, όταν τις επόμενες μέρες στο γειτονικό, θα έπινε τον καφέ του. Οι πρόβες συνεχίστηκαν, ποιός ξέρει; Λέγεται πως Ναι.

Οι Αχελωνοί πάντως που δεν άφηναν κάτι τέτοια να τους ξεφύγουν το κατέγραψαν στο γλωσσάρι τους, στ' Αχελώνι τους ακρά. Κι από τότε! «ΚΑΤ' Ο ΜΠΟΓΟΣ» αν το φερ' η ώρα. (Τα παραπάνω τ' άκουσα από την κ. Στυλιανή Τραμουντάνα (μαμή), με πολύ αστεία αφήγηση σαν να ήταν παρούσα).

Γλυκερία Ζαρκανίτου - Ξανθούλη